

AGATHA CHRISTIE

Τραγωδία σε τρεις πράξεις

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Τραγωδία σε τρεις πράξεις**
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Three Act Tragedy
Από τις Εκδόσεις HarperCollins *Publishers*, Λονδίνο 2016
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρήστος Καψάλης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης
ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΟΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Agatha Christie Limited, 1934. All rights reserved.
AGATHA CHRISTIE, POIROT, the Agatha Christie Signature and the AC Monogram Logo are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere.
All rights reserved.
© Εξωφύλλου: HarperCollins *Publishers* Ltd.
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2019

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Θάνατος υπό δοκιμήν»
Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Νοέμβριος 2019

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3176-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3177-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.	PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
<i>Από το 1979</i>	<i>Publishers since 1979</i>
Έδρα:	Head Office:
Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση	121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Βιβλιοπωλείο:	Bookstore:
Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα	13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Τηλ.: 2102804800 * fax: 2102819550	Tel.: 2102804800 * fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr * **<http://blog.psychogios.gr>**

AGATHA CHRISTIE

Τραγωδία σε τρεις πράξεις

Μετάφραση: Χρήστος Καψάλης

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

*Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς
Πέντε μικρά γουρουνάκια
Φόνοι με αλφαβητική σειρά
Έγκλημα στο Οριάν Εξηρές
Ο Πουαρό ερευνά
Φόνος στο πρεσβυτέριο
Το πτώμα στη βιβλιοθήκη
Και δεν έμεινε κανένας
Δέκα ύποπτοι για φόνο
Μια αυτοβιογραφία
Έγκλημα στο γκολφ
Η δολοφονία του Ρότζερ Άκροϊντ
Οι Μεγάλοι Τέσσερις
Θανάσιμος κίνδυνος
Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό
Η φαρμακερή πένα
Πρόσκληση σε φόνο
Ο μυστικός αντίπαλος
Η δοκιμασία της αθωότητας
Το μυστικό του Τσίμνεις
Φόνος στη Μεσοποταμία
Το μυστήριο του Μπλε Τρένου
Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή Πουαρό
Τραγωδία σε τρεις πράξεις
Οι άθλοι του Ηρακλή
Σίκαλη στην τσέπη
Ο καθρέφτης ράγισε
N ή M;
Γιατί δε φώναξαν την Έβανς;
Το μυστήριο των επτά ρολογιών*

*Αφιερωμένο στους φίλους μου
Τζέφρι και Βάιολετ Σίπστον*

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	11
Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου	13
<i>Πράξη Πρώτη – Υποψία</i>	19
1. Η Φωλιά του Κόρακα	21
2. Ένα συμβάν πριν από το δείπνο	32
3. Ο σερ Τσαρλς αναρωτιέται	39
4. Μια σύγχρονη Ελέιν	48
5. Φυγή από μια κυρία	57
<i>Πράξη Δεύτερη – Βεβαιότητα</i>	67
1. Ο σερ Τσαρλς λαμβάνει μια επιστολή	69
2. Ο αγνοούμενος μπάτλερ	82
3. Ποιος απ' όλους;	93
4. Οι μαρτυρίες του προσωπικού	99
5. Στο δωμάτιο του μπάτλερ	110
6. Ένας λεκές από μελάνη	121
7. Σχέδιο εκστρατείας	129

<i>Πράξη Τρίτη – Αποκάλυψη</i>	143
1. Κυρία Μπάμπινγκτον.....	145
2. Λαίδη Μέρι.....	154
3. Ο Ηρακλής Πουαρό επιστρέφει στη σκηνή.....	165
4. Η ενημέρωση.....	170
5. Επιμερισμός εργασιών.....	180
6. Σίνθια Ντέικερς.....	190
7. Λοχαγός Ντέικερς.....	198
8. Άντζελα Σάτκλιφ.....	205
9. Μίριελ Γουίλς.....	211
10. Όλιβερ Μάντερς.....	220
11. Ο Πουαρό οργανώνει ένα Πάρτι με Λικέρ.....	225
12. Μια μέρα στο Γκίλιγκ.....	235
13. Κυρία Ντε Ράσμπριτζερ.....	245
14. Δεσποινίς Μίλρεϊ.....	253
15. Αυλαία.....	259

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Η πρώτη έκδοση του Τραγωδία σε τρεις πράξεις έγινε το 1934 στις ΗΠΑ. Το κίνητρο του δολοφόνου στην έκδοση αυτή είναι διαφορετικό, ωστόσο η αλλαγή έγινε χωρίς να χρειαστούν άλλες σοβαρές τροποποιήσεις στο κείμενο, όταν εκδόθηκε την επόμενη χρονιά στο Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτή η έκδοση από τον Collins το 1935 θεωρείται σήμερα η κανονική. Το μόνο άλλο έργο της Κρίστι του οποίου η αρχική αμερικανική έκδοση διαφέρει αισθητά από την αγγλική είναι το The Moving Finger (Η φαρμακερή πένα).

Ο συνταγματάρχης Τζόνσον αναφέρεται στα γεγονότα της ιστορίας στο Hercule Poirot's Christmas (Τα Χριστούγεννα του Ηρακλή Πουαρό), ενώ στο The ABC Murders (Φόνοι με αλφαβητική σειρά) ο ίδιος ο Πουαρό αφηγείται πώς παραλίγο να τον ξεκάνει ο δολοφόνος σε αυτή του την περιπέτεια.

Οι New York Times έγραψαν για το βιβλίο: «Από τη στιγμή που είναι μυθιστόρημα της Άγκαθα Κρίστι με ήρωα τον Ηρακλή Πουαρό, είναι εντελώς περιττό να πούμε ότι διαβάζεται με εξαιρετική ευχαρίστηση».

Το 1986 το βιβλίο έγινε ταινία για την τηλεόραση, με τον Πίτερ Ουστίνοφ και τον Τόνι Κέρτις. Η δράση μεταφέρθηκε στο Ακαπούλκο, τη θέση του Σάτερθγουεϊτ πήρε ο γνωστός ήρωας Χάστινγκς και το κίνητρο του δολοφόνου άλλαξε. Το 2003 διασκευάστηκε για το ραδιόφωνο του BBC, ενώ το 2009 γυρίστηκε σε αυτοτελές επεισόδιο για την τηλεοπτική σειρά Poirot με πρωταγωνιστή τον Ντέιβιντ Σουσέ.

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Ηρακλής Πουαρό

Συνταξιούχος Βέλγος ντετέκτιβ, παρών στον θάνατο του εφημέριου Μπάμπινγκτον. Αρχικά απορρίπτει το ενδεχόμενο δολοφονίας, όμως τελικά αναλαμβάνει τη διαλεύκανση της υπόθεσης.

Σερ Τσαρλς Κάρτραϊτ

Βετεράνος ηθοποιός. Είναι ο οικοδεσπότης της βραδιάς κατά την οποία χάνει τη ζωή του ο εφημέριος Μπάμπινγκτον, και ο πρώτος που υποψιάζεται πως κάτι ύποπτο κρύβεται πίσω από τον ξαφνικό θάνατο του ηλικιωμένου κληρικού.

Κύριος Σάτερθγουεϊτ

Καλεσμένος του σερ Τσαρλς. Άνθρωπος παρατηρητικός, αναλαμβάνει να βοηθήσει τον ηθοποιό στις έρευνές του και αργότερα συνεργάζεται με τον Ηρακλή Πουαρό στη διαλεύκανση του μυστηρίου.

Εφημέριος Μπάμπινγκτον

Το πρώτο θύμα. Ηλικιωμένος κληρικός στην επαρχία της Κορνουάλης. Άνθρωπος μειλίχιος και αγαπητός, ο θάνατός του αρχικά προσπερνιέται, όμως τελικά αποδεικνύεται πως επρόκειτο για δολοφονία.

Δρ Μπαρτόλομιου Στρέιντζ

Γιατρός και παιδικός φίλος του σερ Τσαρλς. Αντιμετωπίζει με επιφυλακτικότητα τις θεωρίες του φίλου του πως κάτι ύποπτο κρύβεται πίσω από τον θάνατο του εφημέριου. Λίγο καιρό αργότερα, πέφτει νεκρός στη διάρκεια δειπνου που παρέθετε στο σπίτι του.

Κυρία Ντε Ράσμπριτζερ

Ασθενής στο σανατόριο του δρα Στρέιντζ. Είναι το τρίτο θύμα του δολοφόνου, λίγο καιρό μετά τον θάνατο του γιατρού.

Ερμιόνη Λίτον Γκορ

Γνωστή με το παρατσούκλι Εγκ. Η νεαρή γυναίκα έχει κινήσει το ενδιαφέρον του σερ Τσαρλς, ενώ και η ίδια κάθε άλλο παρά αδιάφορη είναι για τον ώριμο άνδρα. Παρούσα στον θάνατο τόσο του εφημέριου όσο και του γιατρού, συμμετέχει από νωρίς στις έρευνες.

Λαίδη Μέρι Λίτον Γκορ

Μητέρα της Εγκ, επίσης παρούσα στους δύο πρώτους θανάτους. Σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, αναζητά σύζυγο για την κόρη της και καλοβλέπει την περίπτωση του σερ Τσαρλς.

Λοχαγός Ντέικερς

Καλεσμένος στο πάρτι του σερ Τσαρλς. Εθισμένος στον τζόγο και το ποτό, φαίνεται πως αντιμετωπίζει, εκτός των άλλων, και ψυχολογικά προβλήματα.

Σίνθια Ντέικερς

Σύζυγος του λοχαγού και ονομαστή μοδίστρα στο Λονδίνο. Γυναίκα δυναμική, με ισχυρό επιχειρηματικό πνεύμα και πρωτοποριακές ιδέες. Η εντυπωσιακή εμφάνισή της δεν την καθιστά ιδιαίτερα δημοφιλή στις υπόλοιπες κυρίες.

Άντζελα Σάτκλιφ

Διάσημη ηθοποιός του θεάτρου. Παρούσα και στους δύο πρώτους θανάτους. Παλαιότερα διατηρούσε σχέση με τον σερ Τσαρλς, με τον οποίο παραμένει φίλη.

Κυρία Μπάμπινγκτον

Σύζυγος του εφημέριου. Καλεσμένη στο πάρτι του σερ Τσαρλς, πασχίζει να αντιμετωπίσει το πλήγμα του ξαφνικού χαμού του συζύγου της.

Μίριελ Γουίλς

Θεατρική συγγραφέας. Ιδιοτρόπος χαρακτήρας και κλειστός άνθρωπος. Διακρίνεται για την παρατηρητικότητα της.

Όλιβερ Μάντερς

Φίλος της Εγκ. Μελαγχολικός και κλειστός χαρακτήρας, έχει ανατρεπτικές απόψεις, που συχνά τον φέρνουν σε σύγκρουση με τους γύρω του. Καλεσμένος του σερ Τσαρλς όταν έπεσε νεκρός ο εφημέριος, βρέθηκε τυχαία και στο σπίτι του δρα Στρέιντζ το βράδυ του θανάτου του γιατρού.

Δεσποινίς Μίλρεϊ

Γραμματέας του σερ Τσαρλς. Γυναίκα εξαιρετικά μεθοδική και οργανωτική, δεν της ξεφεύγει το παραμικρό, σε σημείο που ο σερ Τσαρλς αισθάνεται ανεπαρκής απέναντι στην αποτελεσματικότητά της. Αυστηρή, αλλά και πιστή στον εργοδότη της.

Έλις

Ο μυστηριώδης μπάτλερ που είχε αρχίσει να εργάζεται στο σπίτι του δρα Στρέιντζ λίγο καιρό πριν από τον θάνατο του γιατρού. Άψογος στα καθήκοντά του, περνούσε απαρατήρητος, μέχρι τη στιγμή της εξαφάνισής του την επομένη του θανάτου του γιατρού.

Σκηνοθεσία:
Σερ Τσαρλς Κάρτραϊτ

Βοηθοί σκηνοθέτη:
Κύριος Σάτερθγουεϊτ
Δεσποινίς Ερμιόνη Λίτον Γκορ

Κοστούμια:
Άμπροζιν ΕΠΕ

Φωτισμός:
Ηρακλής Πουαρό

Πράξη Πρώτη

Υποψία

Η Φωλιά του Κόρακα

Ο κύριος Σάτερθγουεϊτ καθόταν στη βεράντα της Φωλιάς του Κόρακα και παρακολουθούσε τον οικοδεσπότη του, τον σερ Τσαρλς Κάρτραϊτ, να ανηφορίζει το μονοπάτι που οδηγούσε στη θάλασσα.

Η Φωλιά του Κόρακα ήταν ένα σύγχρονο μπανγκαλόου, ανώτερου επιπέδου. Οι τοίχοι του δεν καλύπτονταν από κορμούς δέντρων ως τη μέση, από την πρόσοψή του δεν προεξείχαν δοκάρια και γενικά δεν εμφάνιζε όλες εκείνες τις αρχιτεκτονικές υπερβολές στις οποίες τόσο αδυναμία δείχνουν οι λαϊκοί τύποι. Ήταν ένα λιτό, λευκό, συμπαγές κτίσμα, το οποίο ξεγελούσε ως προς το πραγματικό του μέγεθος, καθώς ήταν πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι έμοιαζε. Το όνομά του το χρωστούσε στη θέση του, αφού ήταν χτισμένο ψηλά, με θέα προς το λιμάνι του Λόμουθ. Μάλιστα, πέρα από μια άκρη της βεράντας, που ήταν προστατευμένη από μια στιβαρή κουπαστή, υπήρχε γκρεμός που κατέληγε στη θάλασσα. Από τον δρόμο η Φωλιά του Κόρακα απείχε σχεδόν ενάμισι χιλιόμετρο από την πόλη. Ο δρόμος εκτεινόταν προς την ενδοχώρα και κατόπιν σχημάτιζε πέταλα πάνω από τη θάλασσα. Με τα πόδια έφτανε κανείς εκεί μέσα σε επτά λεπτά, ακολουθώντας το απότομο μονοπάτι των ψαράδων, το οποίο ο σερ Τσαρλς Κάρτραϊτ ανηφόριζε εκείνη τη στιγμή.

Ο σερ Τσαρλς ήταν ένας καλοφτιαγμένος μεσήλικας άνδρας, με επιδερμίδα μαυρισμένη από τον ήλιο. Φορούσε ένα παλιό γκριζο φανελένιο παντελόνι και ένα λευκό πουλόβερ. Είχε ένα ελαφρώς κυματιστό βήμα και κρατούσε τις παλάμες του μισόκλειστες καθώς περπατούσε. Εννέα στους δέκα θα έλεγαν: «Απόστρατος αξιωματικός του ναυτικού... χαρακτηριστικός τύπος». Ο δέκατος, με κοφτερότερη ματιά, θα είχε διστάσει να αποφανθεί κατηγορηματικά, καθώς θα τον προβλημάτιζε κάτι το απροσδιόριστο, που δεν έστεκε καλά. Οπότε, ίσως να πρόβαλλε στη σκέψη του μια εικόνα απρόσκλητη: το κατάστρωμα ενός πλοίου –αλλά όχι ενός αληθινού πλοίου–, ενός πλοίου πλαισιωμένου από κρεμαστές κουρτίνες φτιαγμένες από κάποιο παχύ, πλούσιο υλικό, και ενός άνδρα, του Τσαρλς Κάρτραϊτ, να στέκει πάνω σε εκείνο το κατάστρωμα, να τον λούζει ένα φως που δεν ήταν το φως του ήλιου, ενώ οι παλάμες του παρέμεναν μισόκλειστες, το βήμα του χαλαρό και μια φωνή, η σίγουρη, ευχάριστη φωνή ενός Άγγλου ναυτικού και τζέντλεμαν, ιδιαίτερα ενισχυμένη στην έντασή της.

«Όχι, κύριε», έλεγε ο Τσαρλς Κάρτραϊτ, «λυπάμαι, όμως δεν μπορώ να σας δώσω καμία απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα».

Οπότε, οι βαριές κουρτίνες έπεφταν, τα φώτα άναβαν μεμιάς, μια ορχήστρα άρχιζε να παίζει αποσπάσματα κομματιών, ενώ κοπέλες με πελώριους φιόγκους στα μαλλιά τους ρωτούσαν: «Σοκολάτες; Λεμονάδα;» Η πρώτη πράξη του *Καλέσματος της θάλασσας*, με τον Τσαρλς Κάρτραϊτ στον ρόλο του πλωτάρχη Βάνστοουν, είχε τελειώσει.

Από το παρατηρητήριό του, με το βλέμμα στραμμένο προς τα κάτω, ο κύριος Σάτερθγουεϊτ χαμογέλασε.

Κάπως σταφιδιασμένος στην όψη και στρουμπουλός, ο κύριος Σάτερθγουεϊτ ήταν προστάτης των τεχνών και ιδίως του θεάτρου, ένας αμετανόητος αλλά ευχάριστος σνομπ, που εξασφάλιζε πάντοτε πρόσκληση στα σημαντικότερα πάρτι και στις πιο λαμπρές κοινωνικές εκδηλώσεις (οι λέξεις και ο κύριος Σάτερθγουεϊτ εμφανίζονταν απαραίκλιτα στο τέλος κάθε λίστας καλεσμένων). Ωστόσο,

επρόκειτο για άνθρωπο αδιαμφισβήτητα ευφυή, καθώς ήταν ιδιαίτερα οξυδερκής παρατηρητής ανθρώπων και καταστάσεων.

«Δεν το είχα φανταστεί. Όχι, ειλικρινά, δεν το είχα φανταστεί», μουρμούριζε τώρα κουνώντας το κεφάλι του.

Ακούστηκε ένα βήμα στη βεράντα· έστρεψε το κεφάλι του προς τα εκεί. Ο μεγαλόσωμος γκριζομάλλης άνδρας που έσυρε μια καρέκλα προς τα εμπρός και κάθισε είχε το επάγγελμά του ολοφάνερα αποτυπωμένο πάνω στο ξύπνιο, καλοσυνάτο, λίγο γερασμένο πρόσωπό του. Γιατρός, και μάλιστα με ιατρείο στην πλέον ονομαστή περιοχή, την οδό Χάρλεϊ. Ο σερ Μπαρτόλομιου Στρέιντζ είχε πετύχει στο επάγγελμά του. Ήταν φημισμένος, ειδικός στις νευρικές διαταραχές και πρόσφατα είχε συμπεριληφθεί στον κατάλογο εκείνων που χρίστηκαν ιππότες επ' ευκαιρία των γενεθλίων της Αυτού Μεγαλειότητας.

Ο γιατρός έφερε την καρέκλα του δίπλα σε εκείνη του κυρίου Σάτερθγουεϊτ.

«Τι ήταν αυτό που δεν είχατε φανταστεί; Ε; Εμπρός, ας το ακούσουμε», είπε.

Ο κύριος Σάτερθγουεϊτ έγενεψε χαμογελώντας προς τον άνδρα που ανηφόριζε με ζωηρό βήμα το μονοπάτι.

«Δεν είχα φανταστεί πως ο σερ Τσαρλς θα μπορούσε να παραμείνει ευτυχής για τόσο διάστημα στην... χμμ... εξορία».

«Μα την πίστη μου, κι εγώ το ίδιο!» Ο γιατρός γέλασε, γέρνοντας το κεφάλι του προς τα πίσω. «Με τον Τσαρλς γνωριζόμαστε από παιδιά. Ήμασταν συμφοιτητές στην Οξφόρδη. Μια ζωή έτσι ήταν... ανώτερος ηθοποιός στην προσωπική του ζωή απ' ό,τι στο σανίδι! Ο Τσαρλς μονίμως υποδύεται κάποιον ρόλο. Του είναι αδύνατον να το αποφύγει... είναι η δεύτερη φύση του. Ο Τσαρλς δε φεύγει απλά από ένα δωμάτιο... αποχωρεί από τη σκηνή... και συνήθως συνοδεύει την αποχώρησή του με μια καλή ατάκα. Όπως και να 'χει, του αρέσει να αλλάζει ρόλους, αυτό είναι βέβαιο. Προ διετίας αποχώρησε από το θέατρο δηλώνοντας πως ήθελε να ζήσει απλά στην εξοχή, μακριά από τη φασαρία του κόσμου, και να

χαρεί τη θάλασσα, στην οποία είχε από παλιά αδυναμία. Έρχεται εδώ πέρα και χτίζει αυτό το σπίτι. Έτσι φαντάζεται πως είναι ένα απλό εξοχικό σπιτάκι. Τρία υπνοδωμάτια με όλα τα κομψόρ! Την ίδια άποψη είχα κι εγώ, Σάτερθγουεϊτ, νόμιζα πως δε θα άντεχε. Άλλωστε ο Τσαρλς είναι άνθρωπος και έχει ανάγκη το ακροατήριό του. Δυο τρεις συνταξιούχοι καπετάνιοι, ένα μάτσο ηλικιωμένες γυναίκες κι ένας εφημέριος... άντε να δώσεις παράσταση μπροστά τους! Νόμιζα πως η παράσταση του... απλού ανθρώπου που αγαπά τη θάλασσα... θα διαρκούσε ένα εξάμηνο. Ύστερα, για να είμαι ειλικρινής, πίστευα πως θα βαριόταν τον ρόλο. Νόμιζα πως στη συνέχεια θα έβαζε μπροστά να υποδυθεί τον απόμαχο της ζωής στο Μόντε Κάρλο ή, αλλιώς, τον γαιοκτήμονα στα υψίπεδα της Σκοτίας... Διαθέτει μεγάλη υποκριτική γκάμα ο Τσαρλς».

Ο γιατρός σταμάτησε. Είχε ώρα που μιλούσε. Το βλέμμα του ξεχειλίζει συμπάθεια και θυμηδία, καθώς εστίαζε στον ανυποψίαστο άνδρα πιο κάτω. Σε λίγα λεπτά θα βρισκόταν μαζί τους.

«Πάντως», συνέχισε ο σερ Μπαρτόλομιου, «φαίνεται πως κάναμε λάθος. Η απλή ζωή εξακολουθεί να του ασκεί γοητεία».

«Ο άνθρωπος που μετατρέπει τη ζωή του σε θέατρο κάποιες φορές πέφτει θύμα παρεξηγήσεων», σχολίασε ο κύριος Σάτερθγουεϊτ. «Οι γύρω του δυσκολεύονται να πάρουν στα σοβαρά την ειλικρίνεια των προθέσεών του».

Ο γιατρός έγνεψε καταφατικά.

«Ναι», είπε σκεπτικός. «Ισχύει αυτό».

Με μια ζωηρή «καλημέρα» ο Τσαρλς Κάρτραϊτ ανέβηκε τροχάδην τα σκαλοπάτια που οδηγούσαν στη βεράντα.

«Η *Μίραμπελ* τα πήγε περίφημα», είπε. «Έπρεπε να είχες έρθει, Σάτερθγουεϊτ».

Ο κύριος Σάτερθγουεϊτ έγνεψε αρνητικά. Είχε υποφέρει πάμπολλες φορές διασχίζοντας τη Μάγνη, ώστε να τρέφει την οποιαδήποτε ψευδαίσθηση σχετικά με τις αντοχές του στομαχιού του εν πλω. Είχε παρακολουθήσει την πορεία της *Μίραμπελ* από το παράθυρο του υπνοδωματίου του εκείνο το πρωί. Φυσούσε ένας δυ-

νατός άνεμος που ευνοούσε την ιστιοπλοΐα, και ο κύριος Σάτερθγουέϊτ είχε ευχαριστήσει ολόθερμα τους ουρανούς που ο ίδιος πατούσε σε στέρεο έδαφος.

Ο σερ Τσαρλς πήγε στο παράθυρο του σαλονιού και ζήτησε να τους φέρουν ποτά.

«Έπρεπε να είχες έρθει, Τόλι», είπε στον φίλο του. «Άλλωστε, στο ιατρείο σου δε λες συνέχεια στους ασθενείς σου πόσο καλό θα τους έκανε μια αλλαγή περιβάλλοντος... η επαφή με τη θάλασσα;»

«Το μεγάλο πλεονέκτημα του να είσαι γιατρός», αποκρίθηκε ο σερ Μπαρτόλομιου, «είναι πως δεν είσαι υποχρεωμένος να ακολουθείς τις συμβουλές που δίνεις».

Ο σερ Τσαρλς γέλασε. Εξακολουθούσε ασυναίσθητα να υποδύεται τον ρόλο του, αυτόν του ντόμπρου, καλόγνωμου ναυτικού. Ήταν ένας εξαιρετικά γοπτευτικός άνδρας, καλοφτιαγμένος, με λεπτό, εύθυμο πρόσωπο, ενώ η υποψία γκρίζου στους κροτάφους του προσέδιδε ένα επιπλέον κύρος στην όψη του. Η εμφάνισή του συνέπιπτε με αυτό που ήταν: πρώτον, τζέντλεμαν και, δεύτερον, ηθοποιός.

«Μόνος σου πήγες;» ρώτησε ο γιατρός.

«Όχι», απάντησε ο σερ Τσαρλς, καθώς στρεφόταν για να πάρει το ποτό του από μια κομψή υπηρέτρια, η οποία κρατούσε έναν δίσκο. «Είχα βοηθό. Την νεαρή Εγκ, για την ακρίβεια».

Υπήρχε κάτι, κάποιο αμυδρό ίχνος αμηχανίας στη φωνή του, το οποίο έκανε τον κύριο Σάτερθγουέϊτ να σκώσει απότομα το κεφάλι του.

«Τη δεσποινίδα Λίτον Γκορ; Κάτι ξέρει από ιστιοπλοΐα, σωστά;»

Ο σερ Τσαρλς γέλασε κάπως λυπημένα.

«Καταφέρνει να με κάνει να αισθάνομαι ολότελα στεριανός. Όμως επιμένω... χάρη σε εκείνη».

Διάφορες σκέψεις άρχισαν να γυροφέρνουν στο μυαλό του κυρίου Σάτερθγουέϊτ: *Αναρωτιέμαι... η Εγκ Λίτον Γκορ... ίσως αυτή να είναι ο λόγος που δεν κουράστηκε... η ηλικία... μια ηλικία επικίνδυνη... πάντοτε σε αυτό το στάδιο της ζωής μια νέα κοπέλα είναι που...*

«Η θάλασσα...» συνέχισε ο σερ Τσαρλς. «Τίποτα δε συγκρίνεται με αυτό... Ο ήλιος, ο άνεμος κι η θάλασσα... κι ένα απλό σπιτάκι να σε περιμένει στην επιστροφή».

Έστρεψε με ικανοποίηση το βλέμμα του στο λευκό κτίριο πίσω του, που ήταν εξοπλισμένο με τρία λουτρά, ζεστό και κρύο νερό σε όλα τα υπνοδωμάτια, υπερσύγχρονο σύστημα κεντρικής θέρμανσης, ολοκαίνουργια ηλεκτρική εγκατάσταση και προσωπικό αποτελούμενο από τραπεζοκόμο, καμαριέρα, σεφ και βοηθό κουζίνας. Η αντίληψη του σερ Τσαρλς σχετικά με το τι σημαίνει να ζεις λιτά ήταν, ενδεχομένως, ελαφρώς υπερβολική.

Μια ψηλή και εξαιρετικά άσχημη γυναίκα ξεπρόβαλε από το σπίτι και κινήθηκε γοργά προς το μέρος τους.

«Καλημέρα, δεσποινίς Μίλρεϊ».

«Καλημέρα, σερ Τσαρλς. Καλημέρα σας». Έγνεψε ελαφρά με το κεφάλι προς τους άλλους δύο. «Ορίστε το μενού για το δείπνο. Δεν ξέρω... μήπως θα θέλατε να τροποποιήσουμε κάτι;»

Ο σερ Τσαρλς το κοίταξε.

«Για να δούμε...» μουρμούρισε. «Πεπόνι για ορεκτικό, σούπα μπορς, φρέσκο σκουμπρί, χήνα, σουφλέ σουρπρίζ, καναπεδάκια... Όχι, νομίζω πως είναι μια χαρά, δεσποινίς Μίλρεϊ. Όλοι έρχονται με το τρένο των τέσσερις και μισή».

«Έδωσα ήδη οδηγίες στον Χόλγκεϊτ. Παρεμπιπτόντως, σερ Τσαρλς, με την άδειά σας, νομίζω πως θα ήταν προτιμότερο να δειπνούσα μαζί σας απόψε».

Ο σερ Τσαρλς έδειξε να αιφνιδιάζεται, όμως αποκρίθηκε ευγενικά:

«Ευχαρίστως, βεβαίως, δεσποινίς Μίλρεϊ, όμως... ε...»

Η δεσποινίς Μίλρεϊ εξήγησε ψύχραιμα το σκεπτικό της.

«Σε διαφορετική περίπτωση, σερ Τσαρλς, στο τραπέζι θα βρίσκονταν δεκατρία άτομα. Και δεν είναι λίγοι οι δεισιδαίμονες».

Κρίνοντας από τον τόνο της φωνής της, θα συμπέραινε κανείς πως η ίδια η δεσποινίς Μίλρεϊ θα άφηνε δεκατρία άτομα να δειπνήσουν χωρίς τον παραμικρό δισταγμό.

«Νομίζω πως όλα είναι εντάξει», συνέχισε. «Είπα στον Χόλγκεϊτ πως το αυτοκίνητο πρέπει να παραλάβει τη λαίδη Μέρι από το σπίτι των Μπάμπινγκτον. Σωστά;»

«Απολύτως. Αυτό ακριβώς θα σας ζητούσα κι εγώ».

Με ένα ελαφρώς αυτάρεσκο χαμόγελο να απλώνεται στην τραχιά όψη της, η δεσποινίς Μίλρεϊ αποσύρθηκε.

«Πρόκειται», είπε ο σερ Τσαρλς σχεδόν με δέος, «για μια πολύ ιδιαίτερη γυναίκα. Έχω διαρκώς τον φόβο πως θα έρθει να μου βουρτσίσει τα δόντια, αν τυχόν το αμελήσω».

«Η προσωποποίηση της αποτελεσματικότητας», σχολίασε ο Στρέιντζ.

«Έξι χρόνια την έχω κοντά μου», είπε ο σερ Τσαρλς. «Πρώτα ως γραμματέα μου στο Λονδίνο, κι εδώ, φαντάζομαι, είναι ένα είδος οικονόμου πολυτελείας. Φροντίζει ώστε το σπίτι να λειτουργεί σαν καλοκουρδισμένο ρολόι. Και τώρα, αν είναι ποτέ δυνατόν, ετοιμάζεται να αποχωρήσει».

«Γιατί;»

«Λέει», είπε ο σερ Τσαρλς, εκδηλώνοντας την αμφιβολία του με ένα τρίψιμο της μύτης, «λέει πως έχει μια μητέρα κατάκοιτη. Προσωπικά, δεν το πιστεύω. Μια τέτοια γυναίκα αμφιβάλλω αν είχε ποτέ της μητέρα. Μάλλον κάποιο δυναμό τη γέννησε. Όχι, κάτι άλλο συμβαίνει».

«Πολύ πιθανόν», είπε ο σερ Μπαρτόλομιου, «άλλωστε έχουν ακουστεί διάφορα σχόλια».

«Τι σχόλια;» Ο ηθοποιός έδειξε να αιφνιδιάζεται. «Σχόλια... για ποιο πράγμα;»

«Καλέ μου Τσαρλς. Ξέρεις τι σημαίνει η λέξη *σχόλια*».

«Θες να πεις πως λένε για εκείνη... και για μένα; Με τέτοιο πρόσωπο; Σε αυτή την ηλικία;»

«Πιθανότατα δεν έχει πατήσει τα πενήντα».

«Μάλλον». Ο σερ Τσαρλς ζύγισε το θέμα στο μυαλό του. «Μα, σοβαρά, Τόλι, δεν είδες το πρόσωπό της; Διαθέτει δυο μάτια, μια μύτη κι ένα στόμα, όμως δεν είναι αυτό που θα έλεγες πρόσωπο...

τουλάχιστον όχι γυναικείο πρόσωπο. Ακόμη και η πλέον κουτσομπόλα κλώσα στη γειτονιά δε θα μπορούσε να συσχετίσει το ερωτικό πάθος με ένα τέτοιο πρόσωπο».

«Υποτιμάς τη φαντασία της Βρετανίδας γεροντοκόρης».

Ο σερ Τσαρλς κούνησε το κεφάλι του.

«Δεν το πιστεύω. Η δεσποινίς Μίλρεϊ αναδίνει ένα είδος δύσμορφης αξιοπρέπειας που ακόμη και μια Βρετανίδα γεροντοκόρη θα ήταν αδύνατον να μην αναγνωρίσει. Αποτελεί την προσωποποίηση της αρετής και της αξιοπρέπειας... άσε που είναι μια εξαιρετικά χρήσιμη γυναίκα. Φροντίζω πάντοτε ώστε οι γραμματείς μου να είναι εμφανισιακά πλήρως αδιάφορες».

«Είσαι σοφός άνθρωπος».

Ο σερ Τσαρλς παρέμεινε βαθιά προβληματισμένος για μερικά λεπτά. Προκειμένου να τον αποσπάσει από τις σκέψεις του, ο σερ Μπαρτόλομιου ρώτησε: «Ποιος έρχεται σήμερα το απόγευμα;»

«Η Άντζι, καταρχάς».

«Η Άντζελα Σάτκλιφ; Καλό αυτό».

Ο κύριος Σάτερθγουεϊτ έγειρε προς τα εμπρός με ενδιαφέρον, καθώς τον ενδιέφερε να μάθει τη σύνθεση της αποψινής συντροφιάς. Η Άντζελα Σάτκλιφ ήταν μια γνωστή ηθοποιός, όχι νεαρή πλέον, αλλά ιδιαίτερα αγαπητή από το κοινό και ονομαστή για το πνεύμα και τη γοητεία της. Κάποιες φορές περιγραφόταν ως η διάδοχος της Έλεν Τέρι.

«Έπειτα έχουμε το ζεύγος Ντέικερς».

Και πάλι ο κύριος Σάτερθγουεϊτ έγνεψε καταφατικά. Η κυρία Ντέικερς ήταν ο εγκέφαλος πίσω από την Άμπροζιν ΕΠΕ, εκείνη την επιτυχημένη εταιρεία ραπτικής. Συναντούσε κανείς την επωνυμία στα προγράμματα των παραστάσεων: *Τα φορέματα της δεσποινίδος Μπλανκ στην πρώτη πράξη είναι δημιουργίες της Άμπροζιν ΕΠΕ επί της οδού Μπράτον*. Ο σύζυγός της, ο λοχαγός Ντέικερς, ήταν αλογομούρης, όπως θα τον περιέγραφε η αργκό των αγαπημένων του ιπποδρομιών. Περνούσε άφθονο χρόνο στους ιπποδρόμους και, μάλιστα, παλαιότερα είχε συμμετάσχει και ο ίδιος σε

αγώνες. Κάποιου είδους προβλήματα είχαν προκύψει στην πορεία – κανείς δε γνώριζε τι ακριβώς–, αν και είχαν κυκλοφορήσει διάφορες φήμες. Το θέμα δεν είχε αποκτήσει επίσημες διαστάσεις, επισήμως τίποτα δε συνέβη, όμως για κάποιον λόγο σε κάθε αναφορά του ονόματος του Φρέντι Ντέικερς τα φρούδια των ανθρώπων ανασπκώνονταν ελαφρά.

«Έπειτα είναι ο Άντονι Άστορ, θεατρικός συγγραφέας».

«Βεβαίως», είπε ο κύριος Σάτερθγουέιτ. Η κυρία Άστορ έγραψε το *Μονόδρομος*. Το είδα δύο φορές. Σημείωσε μεγάλη επιτυχία».

Του άρεσε να δείχνει πως γνώριζε ότι ο Άντονι Άστορ ήταν γυναίκα.

«Πολύ σωστά», είπε ο σερ Τσαρλς. «Ξεχνώ το πραγματικό της όνομα... Γουίλς, αν δεν απατώμαι. Μονάχα μια φορά έτυχε να τη συναντήσω. Την κάλεσα για να ευχαριστήσω την Άντζελα. Αυτοί είναι όλοι... οι καλεσμένοι, θέλω να πω».

«Και οι ντόπιοι;» ρώτησε ο γιατρός.

«Α, οι ντόπιοι! Λοιπόν, θα έχουμε τους Μπάμπινγκτον... αυτός είναι ο εφημέριος εδώ, συμπαθής άνθρωπος, όχι ιδιαίτερα θεοτικός, και η σύζυγός του είναι μια πραγματικά καλή κυρία. Μου κάνει μαθήματα κηπουρικής. Θα έρθουν αυτοί, όπως και η λαίδη Μέρι με την Εγκ. Αυτοί είναι όλοι. Ψέματα, θα είναι και ένας νεαρός ονόματι Μάντερς, δημοσιογράφος στο επάγγελμα ή κάτι τέτοιο. Ένας ευπαρουσίαστος νεαρός. Αυτή θα είναι απόψε η συντροφιά μας».

Ο κύριος Σάτερθγουέιτ ήταν άνθρωπος εκ φύσεως μεθοδικός. Βάλθηκε να μετράει κεφάλια.

«Η δεσποινίς Σάτκλιφ, μία, το ζεύγος Ντέικερς, τρεις, η Άντονι Άστορ, τέσσερις, η λαίδη Μέρι και η κόρη της, έξι, ο εφημέριος και η σύζυγός του, οκτώ, ο νεαρός, εννέα, και οι τρεις μας, δώδεκα στο σύνολο. Επομένως, σερ Τσαρλς, είτε εσύ είτε η δεσποινίς Μίλρεϊ κάποιο λάθος κάνατε στο μέτρημα».

«Αδύνατον να έκανε λάθος η δεσποινίς Μίλρεϊ», είπε ο σερ Τσαρλς με απόλυτη βεβαιότητα. «Αυτή η γυναίκα δεν κάνει ποτέ λάθος. Για να δούμε: Ναι, μα την πίστη μου, δικίο έχετε. Πράγμα-

τι, παρέλειψα να αναφέρω έναν καλεσμένο. Τον ξέχασα τελείως». Γέλασε νιχτιά. «Καθόλου δε θα του άρεσε αυτό, έτσι και το μάθαινε. Μιλάμε για τον πλέον φαντασμένο ανθρωπάκο που γνώρισα ποτέ μου».

Το βλέμμα του κυρίου Σάτερθγουεϊτ λαμπύρισε. Ανέκαθεν ήταν της άποψης πως οι πλέον ματαιόδοξοι άνθρωποι σε αυτόν τον κόσμο ήταν ηθοποιοί. Και από την άποψη αυτή δεν εξαιρούσε τον σερ Τσαρλς Κάρτραϊτ. Οπότε, αυτή η περίπτωση όπου ο γάιδαρος είχε αποφασίσει να αποκαλέσει τον πετεινό κεφάλα τού προκάλεσε θυμηδία.

«Ποιος είναι αυτός ο εγωιστής;» ρώτησε.

«Ένα απίθανο μούτρο», αποκρίθηκε ο σερ Τσαρλς. «Πάντως, πρόκειται για ένα μούτρο ονομαστό. Ενδεχομένως να τον έχετε κι εσείς ακουστά. Ηρακλής Πουαρό ονομάζεται. Είναι Βέλγος».

«Ο ντετέκτιβ!» είπε ο κύριος Σάτερθγουεϊτ. «Πράγματι, τον έχω γνωρίσει. Πρόκειται για ιδιαίτερη προσωπικότητα».

«Και λίγα λες», σχολίασε ο σερ Τσαρλς.

«Εγώ, πάλι, δεν έτυχε να τον γνωρίσω», είπε ο σερ Μπαρτόλομιου, «όμως έχω ακούσει πολλά γι' αυτόν. Αποσύρθηκε, όμως, εδώ και αρκετά χρόνια, έτσι δεν είναι; Νομίζω πως τα περισσότερα από όσα άκουσα είναι υπερβολές. Τέλος πάντων, Τσαρλς, ελπίζω πως αυτό το Σαββατοκύριακο δε θα μας απασχολήσει κάποιιο έγκλημα».

«Γιατί; Επειδή θα έχουμε στο σπίτι έναν ντετέκτιβ; Πώς σου ήρθε αυτό το πράγμα στο μυαλό, Τόλι;»

«Δεν ξέρω, είναι μια θεωρία στην οποία έχω καταλήξει».

«Και τι αναφέρει η θεωρία σας, γιατρέ;» ρώτησε ο κύριος Σάτερθγουεϊτ.

«Η θεωρία μου υποστηρίζει πως τα γεγονότα έρχονται να βρουν τους ανθρώπους και όχι οι άνθρωποι τα γεγονότα. Για ποιον λόγο ορισμένοι ζουν συναρπαστικές ζωές και κάποιοι άλλοι ανιαρές; Λόγω του περιβάλλοντός τους; Κάθε άλλο. Ένας άνθρωπος θα μπορούσε να ταξιδέψει στα πέρατα του κόσμου χωρίς να του

συμβεί το παραμικρό. Θα μπορούσε να καταγραφεί ένα μακελειό, μια βδομάδα προτού εμφανιστεί, και να σημειωθεί σεισμός την επομένη της αναχώρησής του, και το πλοίο με το οποίο ήταν κανονισμένο να αναχωρήσει, αλλά το έχασε για λίγο, να καταλήξει να ναυαγήσει. Κι ένας άλλος άνθρωπος μπορεί να μένει σε ένα ήσυχο προάστιο και να κατεβαίνει στο Λονδίνο κάθε μέρα και σε αυτόν να συμβούν διάφορα. Μπορεί να μπλέξει με συμμορίες εκβιαστών, όμορφες γυναίκες και ληστές που διαφεύγουν με αμάξια. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν μια τάση προς τα ναυάγια· ακόμη κι αν επιβαίνουν σε μια βάρκα, σε κάποια διακοσμητική λιμνούλα, κάτι θα τους συμβεί. Με τον ίδιο τρόπο, άτομα όπως ο Ηρακλής Πουαρό δε χρειάζεται να αναζητήσουν το έγκλημα... έρχεται από μόνο του να τους συναντήσει».

«Στην περίπτωση αυτή», είπε ο κύριος Σάτερθγουεϊτ, «ίσως είναι ευτύχημα που θα μας κρατήσει συντροφιά η δεσποινίς Μίλρεϊ και που δε θα είμαστε δεκατρία άτομα στο δείπνο».

«Τέλος πάντων», σχολίασε ευγενικά ο σερ Τσαρλς, «αν έχεις τόση διάθεση για φόνο, Τόλι, ας γίνει το δικό σου. Μονάχα έναν όρο θα θέσω... να μην είμαι εγώ το πτώμα».

Έτσι, γελώντας, οι τρεις άνδρες πέρασαν μέσα στο σπίτι.

*Όταν έχεις νιάτα, καταλαβαίνεις πολύ λίγα πράγματα.
Και όταν αποκτάς εμπειρία, είναι πλέον πολύ αργά...*

Είναι ένα πολύ καθωσπρέπει δείπνο· με επίσημο ένδυμα, εκλεκτούς καλεσμένους, εξαιρετικό μενού, εμμονή στους τύπους, προσοχή στις λεπτομέρειες και ένα... απρόοπτο: τον αιφνίδιο θάνατο ενός εκ των συνδαιτυμόνων.

Η βραδιά στο παραθαλάσσιο εξοχικό του ηθοποιού Τσαρλς Κάρτραϊτ θα ήταν όμορφη, αν δεν εξελισσόταν με τον χειρότερο τρόπο. Ο αιδεσιμότατος Στίβεν Μπάμπινγκτον, όπως πίνει το ποτό του, αρχίζει να βήχει, παραπατάει και πέφτει νεκρός.

Το ποτήρι από το οποίο έπινε θα σταλεί για εξέταση, αλλά το αποτέλεσμα της ανάλυσης είναι –περιέργως– αρνητικό, όπως ακριβώς είχε προβλέψει ο Ηρακλής Πουαρό. Το ακόμα πιο περίεργο στην υπόθεση είναι ότι δεν υπάρχει κανένα απολύτως κίνητρο για φόνο. Όμως ο θάνατος του αιδεσιμότατου, όπως όλοι αντιλαμβάνονται, δεν επήλθε υπό φυσιολογικές συνθήκες.

2 ΔΙΣΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

Γ Ι Α   Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ   Μ Ε   Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ